

Részletes beszámoló a hallgatói fórumról

Ismertetjük a november 8-án megtartott belső egyetemi fórumon elhangzott megszólalásokat, a moderátor által közvetített hallgatói és oktatói kérdéseket és az arra adott válaszokat.

A Corvinus Hallgatói Önkormányzatának (HÖK), valamint az egyetem 23 diákszervezetének meghívására Szabó Lajos megbízott rektor és Toronyai Gábor szakszervezeti elnök 2023. november 8-án a C épület nagyelődójában tájékoztatta a hallgatókat a nemrégiben zárult etikai és a szabálytalansági eljárás háttéréről. Az esemény rövid összefoglalója [itt](#) olvasható, az alábbiakban pedig részletes beszámoló következik a fórumról.

Kovács Kristóf, a HÖK elnöke, az esemény főszervezője felvezetőjében megköszönte, hogy készséggel elfogadta meghívásukat Szabó Lajos megbízott rektor és Toronyai Gábor szakszervezeti vezető, és elmondta, bíz benne, hogy később is lesz lehetőség hasonló beszélgetésekre. Azért kezdeményezték a fórumot, mert az egyetemi polgároktól és nem a sajtóból szeretnének tájékozódni az ügyben. Hozzátette, a fórum nem sajtónyilvános, és kérte, ha van jelen újságíró, az távozzon, de az esemény után van lehetőség interjúzni a két meghívottal vagy a szervezővel. Elmondta, rég látott hallgatói érdeklődésről van szó, amit az is mutat, hogy a HÖK mellett 23 egyetemi szervezet is [támogatta](#) a fórum létrejöttét, ezeket fel is sorolta. Ismertette a fórum menetrendjét: eszerint 15-15 percben kifejti álláspontját a két meghívott vendég. Ezalatt a hallgatók és az oktatók a Mentimeter online felületen külön blokkban tehettek fel kérdéseket, közülük a legnépszerűbbnek bejelölteket tolmácsolja a moderátor népszerűségi sorrendben a két meghívottnak válaszadásra, amire összesen 60 perc áll rendelkezésre, a vulgáris, sértő, gúnyos kérdéseket kizárják.

Toronyai Gábor tájékoztatója

Toronyai Gábor a beszédében elmondta, azért van jelen a szakszervezet vezetőjeként, hogy kiálljon Ádám Zoltánt ért, de mindenkit érintő igazságtalansággal szemben. Úgy vélte, a hallgatóknak fel kell emelniük a szavukat Ádám Zoltán visszavétele érdekében, mert az ő kiállításuk legalább olyan fontos, ha nem fontosabb, mint az oktatóké, a diszkriminációmentes vizsgáztatás és a diplomáik értékének védelmében. A dolgozói fórumon az egyetemi alkalmazottak már megtették ezt állásfoglalásukkal. Hiányolta Anthony Radevet, az egyetem elnökét és Hernádi Zsoltot, az egyetemet fenntartó kuratórium elnökét a fórumról. A szervező Kovács Kristóf később elmondta, őket eleve nem hívták meg.

Toronyai Gábor azzal folytatta: az elmúlt évek talán legsúlyosabb egyetemvezetési hibája volt, hogy az egyetem rendkívüli felmondással megszüntette az etikai eljárások kezdeményezőjének munkaviszonyát. Ez a lépés aláássa az egyetem jó hírét, azt a benyomást alakítja ki, hogy a Budapesti Corvinus Egyetem egy saját érdekeit védő szűk egyetemvezetői kör ellenőrzése alatt áll. Hangsúlyozta, ezt nem az etikai visszasságok feltárása, hanem Ádám Zoltán elbocsátása okozta, és kérte, a felelős vezetők emiatt fontolják meg a lemondásukat.

Szerinte a külső és belső bizalomvesztést meg kell állítani, ki kell köszörsülni a Corvinus jó hírének esett csorbát. Véleménye szerint az egyetemet nem szabad autokratikus módon, rossz értelemben vett vállalatszerű mintára működtetni, mert az egyetem közfeladatot ellátó tudományos és oktatási intézmény, amely csak nagyfokú önállóságban, a tudományos kérdések mellett a közügyek vitatásában is érvényesülő szólásszabadságban tudja jól teljesíteni feladatát. Kérte a hallgatókat, hogy álljanak ki az egyetemi autonómia és az egyetemi szólásszabadság mellett. Toronyai Gábor javasolta, az egyetem hozzon létre egy bizottságot, amely rövid úton elejét tudja venni minden, az egyetem működését illető legitim befolyásolási próbálkozásoknak. Kérte a hallgatókat, hogy támogassák egy megbízható etikai

szabályozás kialakítását, és egy autonómiavédelmi vagy integritásvédelmi hordozó létrehozását.

Elmondta, szükséges az egymás iránti bizalom megerősítése és a szolidaritás kifejezése is. Kérte, a hallgatók álljanak ki Ádám Zoltán visszavétele mellett, ezzel az oktatók mellett is kiállnak, hogy ne lehessen erőltetett, mondvacsinált indokokkal azonnali hatállyal kirúgni bárkit. Toronyai Gábor szerint Ádám Zoltán visszavétele a valóban hiteles és hatékony lépés az egyetem jó hírnévének visszaállításához.

Hozzátette, a Corvinus esetében külön fontos az ország boldogulása szempontjából az a tény is, hogy már évtizedek óta itt olyan fiatalok kibontakozását segíthetik, akik többnyire vezetők lesznek a gazdasági, társadalmi és állami kormányzati intézményekkel, vagy ha formálisan nem is lesznek azok, tudnak vezetőként is gondolkodni. Egyetemi autonómia és szólásszabadság nélkül a tudomány művelésének és a valódi egyetemi képzésnek és közéletnek a lényegét adó szabad vita válik lehetetlenné.

Kitért arra, hogy szerinte nincs egyetemi autonómia a 2019-20-21 során kialakított, az alapítványosított egyetemekre vonatkozó törvények alapján, csak kuratóriumi autonómia, emiatt esnek el az Erasmus- és az EU-s kutatási pályázatokról is. Úgy vélte, lenne rá mód, hogy a kuratórium nagyobb autonómiát biztosítson az egyetemnek. Véleménye szerint business schoollá próbálják alakítani az egyetemet, viszont az integrált üzleti, közgazdasági és társadalomtudományi jellegű képzés és kutatás szolgálja az egyetem és az ország érdekét.

Kifejtette, az egyetem etikai bizottsága az etikai ügyet az érintettek szerint kiválóan és alaposan kivizsgálta, és elmarasztalta a bepanaszolt személyeket, majd Szabó Lajos akkori általános rektorhelyettes úr felülbírálta a döntésüket, ami után tudomása szerint a bizottság testületileg lemondott, ezért is van szükség az általa javasolt megbízható etikai szabályozásra és új bizottságra.

Ádám Zoltán elbocsátásáról elmondta, a felhozott két indokról valószínűleg senki sem hiszi el, hogy ezek a valódi okok, azokat az oktató elmúlt évekbeli egyetemi közéleti tevékenységében kell keresni: egyrészt bírálta az egyetemi modellváltást, kiemelve, hogy gazdasági szereplők, így Hernádi kuratóriumi elnök úr vagy Radev elnök úr szerepvállalása is okozhat visszás helyzeteket. Elmondta, Ádám Zoltán a kommunikációs szabályzattal szemben is pert indított, illetve idén tavasszal az ismert etikai ügyben lépett fel jogszerű eszközökkel, az oktatók érdekképviselőjeként, elmarasztalás nélkül. Toronyai Gábor szerint ezek mindegyike közügy, amik megtárgyalását nem szabad elfojtani elbocsátási lépéssel sem, és kifejtette, vitatja az intézkedés arányosságát.

Szabó Lajos tájékoztatója

Szabó Lajos megbízott rektor másodikként kapott szót, tájékoztatójában ismét összefoglalta az ügyről a november 7-ei szenátusi ülésen elmondottakat. Felvezetésében elmondta: érzelmileg meghatározó ügyről beszélünk, ami miatt minden átszíneződhet, mert azt látatja, ami foglalkoztat, és sükké tesz arra, ami ütközik vele. Leszögezte, a személyiségi jogok miatt továbbra sem fogja névvel említeni az érintett kollégákat.

Elmondta, egy olyan tantárgynak a hallgatójáról volt szó, amelynek az előírásai tisztázatlanok voltak, mert kétféle verzió is használatban volt. Mindkettőben kvizeket és assignmenteket is előírtak, de eltérő módon. Az érintett hallgató bizonyos évközi feladatokat nagyon a határon teljesített: volt egy kvízhiánya, erre dékáni méltányosságot kért és kapott. Így teljesítette a megfelelő számú sikeres kvízt és a kvízfeltételeket. Azt pedig, hogy az assignmentjei teljesültek-e, háromféleképpen is értelmezni lehetett.

Felidézte, az egyetemen kétféle tantárgyi adatlapot használtak, egyet a tanulmányi és vizsgaszabályzat által előírt helyen, a Neptunon, valamint egyet a Moodle-ben. Az előbbi

szerint viszonylag szigorú feltételek mellett kvízeket kell megoldani a leckekönyvi aláírásért, és nincsenek assignmentek, azaz házi feladatok. A moodle-s verzió valamivel megengedőbb kvízteljesítést és hozzátartozó assignmenteket ír elő, de azt nem tisztázza, hogy utóbbiak a leckekönyv-aláírási feltétel részét képezik-e, vagy pedig csak a vizsgába számítanak be. Utóbbihoz az sem volt részletezve, hogy pontosan milyen kerekítési szabályokat kell alkalmazni a hallgató javára, noha matematikai értelemben háromféle jó megoldás is volt. Az érintett hallgató assignmentjei ügyében Ádám Zoltán 48,94%-ot, az első fokon eljáró bizottság 49,2%-ot, a tárgyfelelősként eljáró, vizsgáztató Y kolléga pedig 50%-ot számított, utóbbinak a helyességét a fellebbezésben vezették le részletesen.

Szabó Lajos azzal folytatta: az is fontos kérdés, hogy hogyan vizsgázott a hallgató. Miután a hiányzó kvízt megírta a hallgató, a tárgy szemináriumvezetői és Ádám Zoltán is úgy foglalt állást, hogy a hallgató, bár mehet vizsgázni, de egyesnél jobb eredményt akkor sem kaphat, ha maximumpontot ír. A megbízott rektor megjegyezte, ez nem hallgatóbarát megoldás. Szabó Lajos kitért arra: bár Ádám Zoltán azt mondta, hogy a szabályoktól nem térhet el, de a valóságban eltért azoktól: nem a Neptunban lévő, szabályos tárgyleírást alkalmazta, és a eltérő nehézségű vizsgákat írhatott ki a vizsgaidőszakban. A Moodle-ben lévő, nem szabályos tantárgyi adatlap egyik előírása ugyanis az volt, hogy minél később megy a hallgató vizsgázni, annál nehezebb a vizsga. Állítólag a második vizsgaalkalomnál ezt még alkalmazták az oktatók, utána nem, mondta a megbízott rektor. Ez alapján a második vizsgán lévő hallgatók vizsgáit is annullálhatnák, mert nem a Neptun szerint teljesítettek, de mivel az egyetem hallgatóbarát, ettől eltekintenek, tette hozzá.

Szabó Lajos folytatta az eset ismertetését: a tárgy oktatóival ellentétben a tárgyfelelősként eljáró kolléga úgy látta, hogy a hallgatónak volt jogosultsága vizsgázni, ezért úgy döntött, külön le kell vizsgáztatni ezt a hallgatót. Az eljárás azt vizsgálta: a különvizsga oka az volt-e, hogy a kolléga pozitívan akar diszkriminálni, szülői nyomásra, vagy mert meg volt győződve, hogy negatívan diszkriminálják a hallgatót, mert családi háttérétől függetlenül jár neki a vizsgalehetőség.

A megbízott rektor rámutatott: a másodfok kötve volt az etikai kódexhez, csak azt vizsgálhatta, amit az megengedett. Megjegyezte, egyetért Toronyai Gáborral, hogy a 2011-es kódex elavult, és az etikai bizottság mulasztása, hogy nem újította meg. Közölte, a határozat nem azt mondta, hogy nem történt semmi kivétel, hanem hogy nem lehetett teljes bizonyossággal bizonyítani azt, hogy az etikai kódexben szereplő megvesztegethetetlenség elve nem sérült. Ugyanis nem lehetett bizonyítani, hogy a megkülönböztetést nem a hallgató vagyoni helyzete miatt alkalmazták.

Szabó Lajos tájékoztatott arról is, hogy szabálytalansággyanús eseteket kötelező bejelenteni az egyetem szabályzata alapján, az nem alibivizsgálat. Megjegyezte, az első fokon eljáró bizottság elnöke tőle függetlenül ugyanígy bejelentést tett a szabálytalanságokról. Hozzátette, a szabályzat írja elő, hogy ezeket a kancellár és a rektor – illetve bejelentői érintettsége miatt a helyettese, az akadémiai fejlesztésekért felelős rektorhelyettes – jogosult kivizsgálni, nem pedig egymagában a rektor.

Kitért arra is, hogy egy másik, a szemeszterbe késve érkező, nem Ádám Zoltánhoz tartozó „B” hallgatóról is kiderült – aki egy nap különbséggel vizsgázott A hallgatóhoz képest –, hogy ugyanúgy egy kvíze hiányzott, mint az A hallgatónak. Ez a B hallgató minden méltányosság nélkül, korábbi évek szokásjoga alapján kért és kapott egy kvízejavítási lehetőséget, bár csak egy kvízírásról maradt le a késése miatt. Hozzátette, a többi késő hallgató számára nem volt meghirdetve ez a méltányossági lehetőség. Szabó Lajos elmondta, Ádám Zoltán az A hallgatójának pótlási kérését arra hivatkozva utasította vissza, hogy a tantárgyi adatlap nem tesz lehetővé pótlást. A bizottság ezekre a megkülönböztetésekre kívánt volna fényt deríteni, amikor többek között Ádám Zoltánt is meghallgatták, aki több e-mail-váltásból is felolvasott. A vizsgálat egyik vezetőjeként a kancellár írásban is bekérte tőle ezeket a leveleket a teljes kép megismerésére – a beazonosítás megkönnyítésére a levelek öt-öt jellemzőjét is felsorolva.

Szabó Lajos elmondta, Ádám Zoltán erre először kétségbe vonta a kancellár jogosultságát az ügyben, másodjára küldött valamilyen választ, de a kért e-maileket nem, és az ötödik, erre felszólító e-mail után, nyolc nap múltán sem, miközben a szabályzat szerint a vizsgálatra csupán 30 nap áll rendelkezésre. Szabó Lajos úgy vélte, a technikai hibára hivatkozni nem életszerű, van más megoldás is levelek továbbítására, pl. a pendrive, a nyomtatás is.

Szabó Lajos elmondta, nem látott okot arra, hogy a munkáltatói jogkört gyakorló döntését az elbocsátásról a one-over-one elv szerint felülbírálja, az arányos volt. Hozzátette, az ügy egy egyszerű vizsgából indult, de mára a nagy sajtóvilvánosság miatt a Corvinus eszközként használják az egyéni politikai ambícióra. Leszögezte, lehet, kell és szabad is politizálni, de a történeteket belügyként kellett volna kivizsgálni, jogorvoslatot kérni. Ehelyett az etikai ügy már akkor kikerült a sajtóba, amikor az első fokon még be sem fejeződött, találgatásoknak adva teret. Zárásként kiemelte, vissza kell utasítani az egyetem vezetése nevében, hogy bármilyen szülő oktatókat arra próbáljon rávenni, hogy a gyermekét előnyben részesítsék.

Hallgatói kérdések, az online kapott reakciók sorrendjében

1. Ellentmondások vannak abban, amit Ádám Zoltán és Szabó Lajos nyilatkozik. Miért nem hozzák nyilvánosságra az etikai bizottság által írt jegyzőkönyveket?

Szabó Lajos válaszában elmondta, ezt akkor lehet megtenni, ha az ügyben érintett hallgatók és oktatók ehhez hozzájárulnak a személyiségi jogok védelme miatt. Hozzátette, az ő részéről nyilván könnyű azt mondani, hogy nyilvánosságra lehet hozni, hiszen a neve már nyilvánosságra került mint döntéshozó, de a többiek nevében nem nyilatkozhat.

Toronyai Gábor reagálása szerint Szabó Lajos megerősítette, hogy az etikai bizottság a helyén volt, alapos munkát végzett, az hozott egy elmarasztaló döntést, erről az egyetem hallgatott, és utána a rektorhelyettes felülbírált.

2. Az egyetemi vezetés arányosnak tekinti-e Ádám Zoltán elbocsátását annak fényében, hogy a kivételezést végző más személyek csupán figyelmeztetést kaptak?

Szabó Lajos elmondta, az etikai vétség nem volt bizonyítható, szabálytalanság viszont volt, és a legsúlyosabb kategóriába esett. Hozzátette, az oktató nem megfelelően kezelte a helyzetet a különvizsgálattal, ő a többi vizsgázóval egy teremben, azonos vizsgasorral vizsgáztatta volna az érintettet. Megjegyezte, az oktató standard korábbi vizsgasort adott, és más, az ún. make-up kvízekenél is gyakorlat volt korábbi években készített kvízeket használni. Az elbocsátás arányosságára kitérve megemlítette, kancellár úr talán már a harmadik levélben felszólította Ádám Zoltánt, hogy ne akadályozza a folyamatot. Leszögezte, nem két levél el nem küldéséről volt szó, hanem megkérdőjelezte a vizsgálat szabályosságát, a kancellár szerepét, és szándékosan nem küldte el ezeket a leveleket, hogy ne legyen tisztázható a kérdés. Ez közügy volt, jelentős közfigyelemmel. Elmondta, a döntést jogilag meg lehet támadni, és a jogi fórumok tisztelték eldönteni, hogy kinek volt igaza.

Toronyai Gábor elmondta, Ádám Zoltán átküldte azt az egész threadet, amit az Outlook adott ki neki, és nem vette észre először, hogy kettő hiányzik belőle, azokat nem szándékosan nem küldte el, többször visszakérdezett, hogy mit hiányolnak. Hozzátette, ebben a két e-mailben nincs semmi, ami terhelő lenne Zoltánra. Megjegyezte, a vizsgálat vezetői ismerték

máshonnan ezek tartalmát, a jegyzőkönyvekben benne volt, ezért ezek nem akadályozhatták a vizsgálatot, tehát a szabálytalansági vizsgálatot nem hozták föl elbocsátási okként.

Szabó Lajos reagálásában megjegyezte: amikor a munkáltatói jogkör gyakorlója a legsúlyosabb intézkedést hozza, a többi, kisebb súlyú szabálytalanságot nincs értelme felsorolni.

3. Az ügyben a vizsgálat és Szabó Lajos nyilatkozatai szerint nem történt etikai vétség. Miért mondott le az etikai bizottság, illetve a Habis Helga asszony?

Szabó Lajos elmondta, az etikai bizottság azért mondott le, mert egy tőlük független etikai bizottság nem állapított meg etikai vétséget. Ugyanis az elsőfokú bizottság a két, egyetemen belül futó etikai eljárás mellett egy harmadik etikai eljárást is indított, de az eljárás alá vont kolléga elfogultságot jelentett be, és kérte, hogy ne ez a bizottság tárgyalja az ő ügyét. Ezért egy ettől független ideiglenes etikai bizottság alakult és hozott döntést.

Toronyai Gábor úgy értékelte, az etikai bizottság lemondása jelentős fejlemény, teljesen titokban maradt, ők sem mondták, az egyetem sem, miközben ez fontos gesztus. Felülbírálták a jelentésüket, és utána ezt felülbírálták, úgy tisztességes, ha felállnak, tette hozzá.

Szabó Lajos Habis Helgával kapcsolatban elmondta, koncepcionális, szakmai vita miatt vállalt másik pozíciót, nem az etikai ügyek miatt, a mesterszakok jövőjét másképp képzelte el. A megbízott rektor rámutatott, a mesterszakok megújítása régóta várat magára, a jelentkezések csökkennek, miközben az alapszakos jelentkezések nőnek, az alapszakos portfólió sikerrel megújult, jó példa erre a PPE-képzés, amiben a kollégák egy része nem hitt.

4. Ha és amennyiben a teljes átláthatóság a cél, akkor miért nem jelent meg Ádám Zoltán a fórumon?

Kovács Kristóf elmondta, ők el kívánják kerülni, hogy a hallgatók nevében értéktételeket hozzanak, az volt a céljuk, hogy megadjanak minden lehetőséget a tájékozódásra, és egy fórumot, ahol az álláspontok ütközhetnek. Hozzátette, bár Toronyai Gábor szorgalmazta, hogy Ádám Zoltánt is elhívják, ők tartózkodnak a személyes ügyektől, az elbocsátott-felettes vitától, ehelyett az érintett oldalak egy-egy képviselőjét szólították meg. Megjegyezte, döntésükben szerepet játszott, hogy tudomásukra jutott, szerveződött Ádám Zoltán meghívásával egy külön fórum is egy hallgatói szervezetben.

Toronyai Gábor megerősítette, megpróbálta meggyőzni Kovács Kristófot, hogy hívják meg Ádám Zoltánt is, és hogy a másik oldalról is legyen több képviselő, hiszen külön jogi személy az egyetem és a kuratórium is. Elmondta, ő nem Ádám Zoltán-pótlék, mellette ki kell állni, ugyanakkor mindenkiért is, hogy ne lehessen mondvacsinált indokokkal elbocsátani senkit, mert ezek a félelemkeltő intézkedések tönkreteszik az egyetemet, öncenzúra kezdődik, az emberek visszavonulnak a közélettől. Arra kérte a hallgatókat: mivel ők jelentik a nagyobb erőt, ne hagyják az ügyet lecsengeni.

Szabó Lajos megjegyezte, azért nincs jelen az egyetem vagy a kuratórium elnöke, mert nem hívták meg, ő pedig az egyetem akadémiai vezetését képviseli. Elmondta, a tanulmányi és vizsgaszabályzatot az egyetem és a szenátus hagyja jóvá, ahhoz a kuratóriumnak nincs köze. Az, hogy milyen módon, hogyan szerveződnek a vizsgák, az, hogy mit és hogyan tanítunk, az az egyetem belügye és nem a kuratóriumé. Hozzátette, ugyanakkor sajnálatos módon sok a szabálytalanság, bizonytalan helyzet, mert sok szokásjogi vagy szokásos eljárás van, ami nem

felel meg a mostani szabályoknak – ezt orvosolni kell. A megbízott rektor felidézte, nem kellett mondania egy kollégájának, aki tanácsot kért tőle, hogy fel nem jelentkezett hallgatókat levizsgáztathat-e a kiírt időpontban úgy, hogy utólag, „okosba megoldva”, viszik fel a feljelentkezéseket és a jegyeket. Kitért arra, ez szabálytalan, a mostanihoz hasonló etikai ügyekhez vezethet, és a rögtön a rektorhoz fordulni ilyen ügyben indokolatlan. A félelem témája kapcsán arról beszélt, hogy ha a szabályokon belüli rugalmasságot elveszik, az megöli a hallgatócentrikusságot.

Szabó Lajos elmondta, az egyetem vezetésének is vannak feladatai az ügy kapcsán: többek között még határozottabban kell képviselni, hogy mindennemű nyomásgyakorlást vissza kell utasítani.

5. Hivatkozott-e a hallgató a tantárgyi adatok különbözőségére a vizsgán vagy a vizsgát megelőzően?

Szabó Lajos elmondta, nem, a hallgató arra egyszerűen egy kvízpótlási lehetőséget kért.

Toronyai Gábor megjegyezte, nem tudnak olyan másik esetről, ahol az egyetemi vezetés így bevetette volna magát egy hallgató érdekében. Szerinte a történetekkel az egyetemi felső vezetése beavatkozott az oktatók hatáskörébe. Hozzátette, hallották, hogy ezt a tárgyat a hallgatók 30 százaléka megismétli. Úgy vélte, különböző eset az etikai ügyben érintett hallgatóhoz képest az, hogy egy külföldi hallgató nem iratkozott be időben, és amiatt maradt el egy kvízzel.

Szabó Lajos erre reagálva azt kérte, egyenlő súllyal essen a latba a szokásjog minden hallgatói csoportnál. Toronyai Gábor viszontválaszában elmondta, a kérdés irreleváns Ádám Zoltán elbocsátásának ügyében. Szabó Lajos nehezményezte, Ádám Zoltán a szabályzat előírásaival szemben miért a rögtön a rektort hívta fel a vélt etikai vétség ügyében.

6. Az egyetemi vezetőség szemében a procedurális hibák súlyosabbnak minősülnek, mint a diákokkal való kivételezés?

Szabó Lajos cáfolta, hogy a vizsgálatok alapján kivételezés történt. Hozzátette, ugyanakkor bekövetkezett egy szabálytalanság: az, hogy nem a többi hallgatóval egy teremben zajlott a vizsga. Elmondta, súlyos tévedés azt hinni, hogy a diák nem tudott teljesíteni. Megjegyezte, nem procedurális kérdésről van szó, mert éppen a teljes kép megismerésében volt akadályoztatva a bizottság: ki mit csinált ebben az ügyben? Hozzátette, erre joggal kíváncsi lehet Toronyai Gábor is.

Oktatói kérdések, az online kapott reakciók sorrendjében

1. A rektor úr szerint melyik a nagyobb bűn: jóindulatból, de anyagi érdekből kivételezni egy hallgatóval, vagy tévedésből el nem küldeni két e-mailt?

Szabó Lajos elmondta, a kérdés teoretikus, teoretikus választ lehet rá adni: az anyagi érdek semmilyen módon nem tolerálható, az súlyos etikai vétség lenne. Mindkettő szabálytalan, egyik figyelmeztetést, másik elbocsátást ér. Megismételte: nem anyagi érdekből történt megkülönböztetés, mert nem volt megvesztegetés, ezt nem lehetett bizonyítani, tette hozzá.

Toronyai Gábor szerint nemcsak igazságtalan volt Ádám Zoltán elbocsátása, hanem óriási hiba, nagy kárt okoz az egyetem jó hírében, mert fel kellett volna mérni, hogy a közvélemény ezt és az etikai ügyet összekapcsolja, minthogy az egyetem az etikai ügy feltáróját bocsátotta el. Elmondta, emiatt a szégyenkezniük kell a külföldi akadémiai kapcsolataikban is, az ügyet nem lehet bagatellizálni és a sajtónyilvánosság miatt Ádám Zoltánt hibáztatni. Leszögezte, a károkat mérsékelni kell, a hallgatók diplomáinak értéke is csökken emiatt. Elmondta, szerinte a vezetés vagy nem mérte fel jól a következményeket, vagy azt gondolja, bármit megtehet. Megismételte, a hiteles lépés Ádám Zoltán visszavétele lenne, és úgy vélte, az elbocsátás jó politikai reklám az oktató számára.

Szabó Lajos úgy reagált, Toronyai Gábor elmondásában összemosódott az etikai ügy és a szabálytalansági eljárás. Megismételte, az elsőfokú bizottság is bejelentette a szabálytalanságokat. A kénytelen médiafigyelem kapcsán felidézte: az ügy már akkor kiszivárgott, amikor az elsőfokú bizottság még el sem kezdte a vizsgálatot. Úgy érvelt, minimum nem fair az egyetemmel szemben, ha egy folyamatban lévő eljárás kapcsán a közvéleményt használják, mert aztán akár elmarasztaló, akár vétséget meg nem állapító határozat születik, azt vagy a korrupció kiderítéseként, vagy annak eltussolásaként értelmezhetik. Megjegyezte, az egyetemen szólásszabadság van, a Corvinus nem korlátozza, hogy a kollégák politikai állásfoglalást tegyenek, ezt Ádám Zoltán kapcsán sem tette, de visszautasítja, hogy bárki a Corvinust mint intézményt arra használja, hogy a média figyelmét elnyerje.

Toronyai Gábor megjegyezte, Ádám Zoltán azt mondta neki, nem ő szivárogtatta ki az ügyet, az ő Facebook-csoportjuk 160-170 fős. Hozzátette, az ügy nem a semmiből jön, az oktatói gárda mindig lojális volt az egyetemhez, de az utóbbi időben az látszik, hogy azt tekintik bajnak, ha bármi megjelenik a sajtóban, és nem azt, hogy ők elkövettek valamit. Úgy vélte, az egyetemi vezetés jobban tart a hallgatóktól, mert őket nem lehet úgy kézben tartani, mint az oktatókat, ezért számít még a nyilvánosság ereje.

2. A rektor úr egyértelműen mindenki előtt ki tudja jelenteni, hogy az intézetvezető teljesen önálló döntést hozott Ádám Zoltán kirúgásánál, semmilyen felsőbb nyomás, parancs nem érkezett hozzá?

Szabó Lajos elmondta, nem volt nyomásgyakorlás az intézetvezetőre. Megjegyezte, az intézetvezetőknek van munkáltatói jogkörük, az egyetemi tanárokat kivéve, akiknél az általánosság rektorhelyettes gyakorolja a munkáltatói jogkört. Hozzátette, egyeztetés, konzultáció viszont van minden döntés esetében, így ebben az esetben is, a one-over-one elve alapján, ami az azt jelenti, hogy a döntéshozó elmondja a felettesének az intézkedés elmondja az indokát, utóbbi pedig vagy egyetért vele, és megszületik a döntés, vagy a felettes feletteséhez fordulnak az ügyben. A jelen esetben ő mint az intézetvezető felettese egyetértett az intézetvezető döntésével, zárta gondolatmenetét.

Toronyai Gábor emlékeztetett arra, fel kell volna mérni a döntés hatását a közvéleményre és a káros hatását az egyetem jó hírére, az indoklástól függetlenül, mert most szégyenben maradtak, amit orvosolni kellene, nemcsak a bizonyítványt magyarázni. Felidézte, az ő hiteles javaslata Ádám Zoltán visszavétele lenne.

3. A rektor úr visszautasítja a szülői befolyásolást, és elbocsátja az ügy bejelentőjét. Ez hiteles álláspont?

Szabó Lajos megismételte: a szülői befolyásolásnak semmi köze az elbocsátáshoz, és határozottan visszautasít minden szülői befolyásolást. Elmondta, dolgozniuk kell azon, hogy az oktatók számára közismert legyen, hogyan védhetik meg az egyetemet ez ellen, az empowerment, a delegált jogkörök és a vezetői iránymutatás egyensúlyával.

4. Én a szabálytalansági eljárásból tudtam meg, hogy Neptunra is fel lehet tölteni a tantárgyi adatlapot. Tervezi az egyetem vezetése ezeket ellenőrizni?

Szabó Lajos felvezetésképp elmondta, egy külső szakértői vizsgálat feltárta a tipikus rendszerhibákat, amire akcióterv készült, például arra is, hogy ne kelljen egy dokumentumot több helyre is feltölteni, ez zajlik a Neptun és Moodle esetében is. A kérdésre válaszolva úgy reagált, igen, a megfelelő learning outcome-ok érdekében a szakfelelősöknek végig kell majd nézniük a tantárgyi adatlapokat és a követelményeket, a tantárgy révén fejlesztett kompetenciákat, mert nemcsak a tanítás, hanem a számonkérés mikéntje és tartalma is lényeges. Hozzátette, a szakfejlesztések épp így zajlottak.

Toronyai Gábor szerint érdemi lépéseket kellene tenni ebben a helyzetben. Elmondta, attól tartanak, hogy ilyesmivel fogják őket vegzálni, nem ebbe az irányba kellene menni.

Szabó Lajos megjegyezte, a Corvinus nyugat-európai és amerikai mintákat vesz alapul, és az akkreditációk feltétele is, hogy ilyen rendszert alakítsanak ki. Megjegyezte, adósak a tanórán kívüli pluszképességek és készségek fejlesztésével, ezért tehetségmenedzsment-stratégia készül. Ennek kapcsán megosztotta azt a friss hírt, hogy a Cornell egyetem nemzetközi esettanulmány-versenyét több mint száz csapat közül a Corvinus hallgatói nyerték meg a napokban.

5. Miért mentette fel Szabó Lajos a két dékánt, amikor az etikai bizottság megállapította az etikai vétséget?

Szabó Lajos megismételte, az elsőfokú és a másodfokú döntéshozó három szempontot vizsgált a két kolléga esetében: a kvízt mint teljesítményértékelő rendszert, az assignmentet mint teljesítményértékelő rendszer, valamint a vizsga lebonyolítását. Elmondta, a kvíz esetében mind az első, mind a másodfok úgy határozott, hogy nem történt semmiféle etikai vétség. Úgy folytatta: az assignmentek kapcsán a bizottság első fokon 49,2%-os teljesítést állapított meg, ebben a fázisban a kollégát elmarasztalták, de a fellebbezéskor elfogadhatóan indokolta a számítási módszerét az 50%-ra, így végül felmentették. Elmondta, a különvizsgálattal kapcsolatban az első fok úgy fogalmazott, hogy erős alappal feltételezve a hallgató vagyoni helyzete szerint történt a megkülönböztetés, de egy külső ügyvédi iroda álláspontja alapján, amit Szabó Lajos elfogadott, ez nem jelent bizonyítottságot a megvesztegethetetlenség elvének a megsértésére. Felidézte, a szabálytalanságot viszont megállapították, és ennek megfelelő szankciók is születtek.

6. Miután az etikai bizottság nem kapott választ Ádám Zoltántól e-mailben, tehát az e-mailes kommunikáció úgymond nem volt sikeres, megpróbálták-e személyesen bekérni az e-maileket tőle? (a kérdés angolul érkezett)

Szabó Lajos elmondta, Ádám Zoltán fel volt szólítva arra, hogy ezeket juttassa el a bizottsághoz. Megjegyezte, csupán pár méternyi távolság van a kancellár úr irodája és Zoltán irodája között, így semmilyen akadálya nem volt annak, hogyha ő technikai hibát észlelt, azt másképp hidalja át, például hogy kinyomtatva vagy pendrive-on átvigye személyesen, belső postával vagy személyes találkozót kezdeményezzen a helyzet tisztázására.

Toronyai Gábor a kérdésre úgy reagált, ne lovagoljanak ilyesmin, az egyetem hírneve a tét. Megismételte, hiteles lépések kellene, nem is marasztalták el Ádám Zoltánt az eljárásban, és újra kérte a hallgatókat az aktivitásra, a megtépzott renomé helyreállítására.

Szabó Lajos viszontválaszában elmondta, akkor lesz visszaállítva a renomé, ha azt tapsolják meg igazán, hogy milyen nagyszerű eredményeket érnek el a corvinusosok.

A moderátor zárszava

Kovács Kristóf megköszönte a meghívottaknak és a hallgatóságnak a megjelenést. Elmondta, több mint 150 kérdés érkezett be az esemény alatt, és a legnépszerűbbeket olvasták fel, amelyekre a legtöbben kíváncsiak voltak – volt olyan kérdés, ami 100 feletti érdeklődést mutatott. Újra kiemelte, hogy a rendezvény több mint 20 szervezet közös fóruma volt.

Úgy vélte, szomorú, hogy ez történik a Corvinusszal, és felkérte a meghívottakat, hogy törekedjenek a helyzet megoldására, mert a hallgatók a lényeg, ők ebben nem voltak érintettek, de az ügy kárvallottjai lettek a negatív reputáció következtében. Kifejezte reményét, hogy hamarosan újra a normál egyetemi hétköznapiakat élhetik meg.